

lig Lov, affholdes efter de samme Regler som i det øvrige Kongerige. De Omkostninger ved Retsplejen, som i det øvrige Kongerige paahviler de kommunale Kasser, og som der derfor bliver Tale om at paalægge de kommunale Kasser i Sønderjylland, er navnlig følgende:

1) Delinkventudgifter, herunder indbefattet Udgifter ved Strafafsoning i Arresthuse og Tvangsarbejdsanstalter, og Udgifter i Anledning af beneficerede Sager. Disse Udgifter udredes henholdsvis af Amtsrepartitionsfonden og af Amtets Købstæder, eftersom Sagen forfølges (anlægges) ved en Landjurisdiktion eller en Købstadsret; de Amtets Købstæder paahvilende Udgifter fordeles mellem disse efter Folketal.

2) Udgifter i Anledning af Forligsvæsenet. Ifølge § 9 i Lov om Forandringer i Forligsvæsenet af 4. Marts 1857 udredes disse Udgifter efter nærmere givne Regler af Amtsrepartitionsfonden eller vedkommende Kæmnerkasse.

3) Udgifter til Ting- og Arresthuse. Udgifterne til Retslokaler for Underretskredsene udredes ifølge § 2 b. i Lov (Nr. 93) om Udgifterne i Strafferetsplejen af 11. April 1916 af Amts- og Købstadkommunerne, medens de tilsvarende Udgifter for Landsretternes Vedkommende afholdes af Statskassen. Udgifterne til Arresthuse udredes ligeledes ifølge nævnte Lovbestemmelse af Amts- og Købstadkommunerne.

Ved Fastsættelsen af Regler for de under 1—3 omhandlede Udgifters Overgang til de kommunale Kasser vil der være at tage Hensyn til, at Købstæder og Flækker i de sønderjydske Landsdele bidrager til Amtskommunens Udgifter paa samme Maade som Landkommunerne. Praktiske Hensyn kunde derfor tale for at paalægge Amts-(Kreds-)kasserne at udrede de ommeldte Udgifter, idet Købstad- og Flækkkommunerne gennem deres Bidrag til disse Kasser vilde komme til at deltage i de nævnte Udgifter. Da imidlertid Kriminaliteten er betydelig større i Byerne end paa Landet, og man altsaa ved at paalægge

Amts-(Kreds-)kasserne at udrede alle Delinkventudgifter vilde lægge en i Forhold større Byrde paa de sønderjydske Landdistrikter end paa Kongerigets øvrige Landdistrikter, og da det iøvrigt er Hensigten i Sønderjylland at gennemføre en lignende Adskillelse mellem Købstædernes (Flækkernes) og Landdistrikternes Økonomi som i det øvrige Kongerige, jfr. § 9, 5te Stk., og § 10, 2det Stk., i Lov (Nr. 299) af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk kommunal Administration i de sønderjydske Landsdele, har man anset det for rettest at foreslaa, at alle de her omhandlede Udgifter allerede nu fordeles mellem de sønderjydske kommunale Kasser efter samme Regler som i det øvrige Kongerige. Tekniske Vanskeligheder ved Gennemførelsen af en saadan Ordning vil næppe kunne opstaa, idet ogsaa den i Sønderjylland nu gældende Kommunallovgivning indeholder Hjemmel for i visse Tilfælde kun at belaste en Del af Amtskommunen med Udgifterne til en amtskommunal Foranstaltning, se § 10 i prøjsisk Lov af 23. April 1906 (Kreis- und Provinzialabgabengesetz), jfr. § 11 i Den internationale Kommissions Anordning af 6. Maj 1920 angaaende den kommunale Administration i første Afstemningszone.

Hvad særlig angaar Tilvejøbringelsen af Retslokaler for Underretskredsene skal bemærkes, at de sønderjydske Underretter for Tiden overalt har Lokaler i de af den danske Stat overtagne Retsbygninger, nemlig i Haderslev, Rødding, Toftlund, Aabenraa, Sønderborg, Løgumkloster og Tønder. Det vil derfor antagelig blive den naturligste Ordning af Forholdet, at Kommunerne indtil videre lejer disse Lokaler af Staten. Det samme gælder de af den danske Stat overtagne og hidtil drevne Arresthuse, som findes de nævnte Steder.

Bestemmelsen i Lovforslagets 2det Stykke tilsigter at give Administrationen fornøden Frist til at ordne Arrestpersonalets Overgang til kommunal Tjeneste.